

at opbygge et pensionssystem på opsparing i private selskaber. Det siger jo sig selv, at når et privat selskab skal tjene penge på forvaltning af pensionsopsparingen, så bliver der jo mindre i pension til pensionisterne, end hvis det var selskaber, der ikke skulle tjene penge på det. Og det er jo ikke ligefrem småpenge, vi taler om.

Lige før jul fremlagde ATP nogle beregninger, som jeg gerne vil bede ministeren bekræfte, over, hvor stor forskel der er i de udbetalte pensioner, afhængigt af hvad for et selskab man har sin opsparing i.

Kl. 12.25

Hvis man nu sammenligner to personer, der hver placerede 250.000 kr. i en pensionsopsparing for 40 år siden, så vil personen i det dyreste selskab i dag have et indestående på 740.000 kr., mens personen i det billigste selskab vil have næsten det dobbelte, 1.430.000 kr.

Der er regnet med, at begge selskaber har været præcis lige gode til at forrente opsparingen. Der er nemlig ikke noget belæg for at sige, at det dyre selskab er bedre end det billigere selskab til at forrente pengene. Så hele forskellen ligger altså i profitten eller de penge, som virksomheden tjener, og i det tilfælde ville det være 700.000 for pensionisten, som blev overført til selskabet. Det er sådan set omkostningerne ved at have det her pensionssystem.

Sammenligningen er lavet mellem ATP, der som bekendt har som formål at sikre den højest mulige tillægspension, og på den anden side Skandia Liv, der som bekendt har det formål at sikre det størst mulige overskud til aktionærerne i Skandia.

Det er selvfølgelig noget, der kunne mærkes i den månedlige pension for pensionisterne. I det dyre selskab vil pensionisten have 5.245 kr. om måneden, i det billige selskab vil man have 11.566 kr. om måneden, altså mere end det dobbelte end i det private selskab.

Jeg synes, det her siger en masse om den her debat, og jeg tror, at de fleste pensionister vil kunne nikke genkendende til, at det ville være rart at have det store beløb. Jeg synes sådan set bare, det understreger den pointe, at hvis der er nogle, der skal tjene penge på pensionerne, så bliver der mindre til pensionisterne, end hvis man har et system, hvor der ikke er nogle, der skal tjene penge på pensionen.

Det understreger i virkeligheden bare, at man ved at privatisere det her område har sat borgerne i en situation, hvor de er gået fra at være sam-

fundsborgere til at være forbrugere, og det synes jeg er katastrofalt for pensionisten.

Nu er det sjældent, at en pensionsopsparing på den her måde laves som en engangsindbetaling, men resultatet af den her opregning er selvfølgelig det samme.

Generelt er det sådan, at de private pensions-selskaber har en større udgift til administration pr. pensionsopsparer sammenlignet med de kollektive ordninger. Privatisering er simpelt hen ensbetydende med mindre pensioner, uanset hvordan vi vender og drejer de her beregninger.

Regner vi på de skjulte gebyrer, som er kommet til debat nu, altså de gebyrer på 0,6 pct. i Danske Banks pensions-selskab Danica Pension, vil det her driftsherretillæg i sig selv medføre en pension, der er ca. 25 pct. mindre, end hvis pengene var placeret i et selskab, hvor man ikke kunne tjene penge.

Jeg synes, det her siger en masse om private pensionsopsparinger, og måske var det så grundlæggende den her problemstilling, vi skulle tage fat om.

Jann Sjørnsen (KD):

Kristendemokraterne finder også, at debatten om større valgfrihed i pensionsopsparing i det hele taget er ganske interessant og måske også burde gå forud for debatten om skjulte gebyrer, der er det egentlige tema for debatten her, for i mange tilfælde bliver det i virkeligheden de almindelige opsparende, der bliver tabere. Ikke kun på grund af diskussionen om private opsparingsordninger kontra offentlige, men også i forhold til de mere valgfri placeringsmuligheder, der kan blive inden for de enkelte opsparingsordninger. Det har vi tidligere udtrykt skepsis over for, og det gør vi sådan set fortsat.

Med hensyn til debattens tema her i dag er det klart, at det, der jo er helt afgørende i det nuværende regi, om jeg så må sige, er større gennemsigtighed, overskuelighed, og at man kan gennemskue de konkrete priser, og jo mere sammenligneligt et grundlag man kan gøre på det felt, jo bedre for forbrugerne, for borgerne.

Derfor er det det, vi skal tilstræbe, og jeg kan ikke gøre meget andet i den her debat end at tilslutte mig det jubelkor – jubelkor er måske så meget sagt – men så den tilfredshed, der har været over specielt en enkelt ordførertale i debatten her, som kunne tyde på, at der kan opnås yderligere fremskridt på det område ud over det, der allerede er opnået. Der er rent faktisk brug for, at vi kommer til at se på valgfriheden ud fra op-